

DE AVONDRODE.

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD, Warmoesstraat, N°. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRISSEN

VOOR 3 MAATEN, te Amsterdam... en Buitensteden franco... ZEVEN REGELS of minder... Eiken regel meer... ZEGEL voor elke advertentie en herbaling...

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 15 Aug. De maaltijd, met welken de bijeenkomsten van de HH. Afgevaardigden der Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen jaarlijks worden besloten, werd als gewoonlijk gisteren des namiddags in den Fransehen Tuin aangerigt...

Aangenaam werd de disch gekruid door de toasten, door onderscheidene aanzittenden ingesteld, welke, door geestvolle inkleeding of gepaste scherps zich onderscheidende, niet weinig moeten toebrengen tot het gedurig al naauwer en naauwer toehalen van dien broederband...

Ten aanzien der bestrating van het gedeelte grooten wegs der 1ste klasse N°. 1, van Amsterdam langs de zoogenaarde Weesperzijde naar Naarden, vernemen wij van goederhand, dat van wege Z. M. zijn gemagtigd geworden a. de stedelijke besturen van Amsterdam, Muiden, Naarden en Weesp...

De tollen op dit gedeelte wegs, waarvan de opbrengst tot zekerheid van kapitaal en interest is verbonnen, zijn vier in getal, en zullen geplaatst worden als volgt:

- Tusschen de Schulpbrug en de Kruislaan aan de Weesperzijde bij Amsterdam; Aan de Vinkenbrug tusschen Diemen en Muiden; Aan het Papelaarshek bij Muiden, en Aan de Hakkelaarsbrug tusschen Muiden en Naarden.

Wij vernemen met genoegen, dat het fabriekwezen in de koloniën van Weldadigheid in de laatste maanden eene zeer aanmerkelijke uitbreiding heeft erlangd en er zeer aanzienlijke afleveringen van katoenen, ten behoeve onzer Oost-Indische bezittingen, zijn bewerkstelligd.

De algemeene Christelijke Hervormde Synode in Nederland heeft, onder zekere bepalingen, met de fondsen, waarover dezelve te beschikken heeft, tot opbouw of herstel van kerken en pastorieën, de navolgende subsidien verleend: aan de gemeente te Kortenhof f 1,700, te Durgerdam f 1,700, te Oostgraffdijk f 1,600, te Marken f 1,500, te Ankeveen f 1,200, te Buitstoot f 800 en te Amstelveen f 800.

Men schrijft ons, dat heeren kerkvoogden der Hervormde gemeente van Hoorn op Texel dezer dagen door Z. M. zijn gemagtigd, om een door wijlen Aaltje Keijzer, weduwe Hendrik Schutte, gemaakt legaat, bestaande in een huis, tuin, erf en schuur, benevens het erf van een daar naast staan hebbende, doch gesloopt huis, te aauvaarden; met bepaling, dat het huis zal moeten strekken tot woning van den leeraar bij die gemeente, nu of bij vervolg, in bediening.

Wij vernemen uit 's Hage, dat de Stedelijke Besturen onlangs zijn herinnerd geworden aan het besluit van Z. M. van den 12 Mei 1837, n°. 17, waarbij bepaald is, dat een ontvangst der belastingen tot die posten behoort, welke door Hoogstdezelve kunnen worden herroepen, en dat alzoo de verplaatsing, ten gevolge van die betrekking in de uitzondering valt bij art. 44 van de stedelijke regerings-reglementen bedoeld; doch dat, vermits

men, om lid van den raad te kunnen zijn, ingezet en der stad zijn moet, zoodanige ambtenaren, door het overbrengen van derzelver eenige of voorname huisvesting, het radicaal verliezen, om als lid van den raad in de verlaten woonplaats benoemd te worden, of, zult op het oogenblik van de verplaatsing reeds zijnde, geen raadslid kunnen blijven; maar niettemin in derzelver verlaten woonplaats hun politiek domicilie behouden; wanneer zij niet, door het uitdrukkelijk overbrengen daarvan, of door het elders uitoefenen van politieke regten, getoond hebben daarvan af te zien.

's GRAVENHAGE 14 Aug. In deze residentie zijn gearriveerd, de baron Six van Otterleek, administrateur van 's Rijks-schatkistij te Utrecht, benevens den baron thoe Schwartzenberg en Hohenlandsberg.

Van wege bestuurders der afdeling 's Gravenhage van de Maatschappij tot beoordering der Toonkunst, is, ter herinnering aan het op Vrijdag den 26 Julij H. gehouden muzikfeest, aan al degenen, die daartoe hebben medegewerkt, onder dankbetuiging, toegezonden de tekst der uitgevoerde zangstukken, waarbij eene naamlijst gevoegd is van hen, die tot den voortreffelijken afloop van genootschap feest hebben bijgedragen.

Het bestuur voornoemd kijwt zich daarbij tevens van de aan hetzelfde, namens HH. KK. HH. den Erfprins en de Erfprinses van Oranje, opgelegde vereerde taak, om aan allen, wier vereenigde talenten den luister van het muzikfeest hebben uitgemaakt, de betuiging over te brengen van Hoogstdezelve erkentelijkheid voor het blijk van gehechtheid, hetwelk de leden der maatschappij hun gegeven hebben, door het daartstellen van en het medewerken op een feest, hetwelk ter viering van Hoogstdezelve echtverbindenis heeft gestrekt.

Uit bovengemelde naamlijst blijkt, dat het geheele getal medewerkers tot het feest heeft bedragen 188 personen, als 111 zangers en zangeressen en 59 leden van het orkest. De zangers en zangeressen waren verdeeld als volgt: 26 voor de soprano, 32 voor de alto, 31 voor den tenore en 22 voor den basso. Het orkest was aldus zanggesteld: 13 violen, 6 alten, 9 violoncellen, 5 fassen, 2 fluiten, 2 oboës, 2 clarinetten, 2 fagotten, 4 hoorns, 2 trompetten, 4 hazuinen en 1 pauk.

HAARLEM 14 Aug. De dag van den 12 Augustus was voor de Haarlem gevestigde vereeniging, onder de spreuk: aan de herinnering van ons krijgsmans leven gewijd, weder een waar feest, met gepasten ernst en oprechte vrolijkheid gevierd. Het feest werd geopend door de voordragten openingen-rede van den tijdelijken voorzitter, waarin Z. M. met eenen blik op het tegenwoordige, het verleden in het geluigen terug riep, als de verschillende toasten, aan het Vaderland en deszelfs beminden Koning toegebragt, leverden de meest onabbelsinnige bewijzen op van onkreukbare gehechtheid aan orde en wet.

GRONINGEN 12 Aug. Men vernoot, dat op 's Konings verjaardag een prachtig vuurwerk, op de Grootte Markt, zal worden afgestoken; en dat op den 28sten daaraanvolgende, het herinneringsfeest van het beleg dezer stad, onderscheidene volksvermaken zullen plaats hebben.

In de Provinciale Groninger Courant leest men het volgende:

Vrijdag den 9 dezer is van hier naar de Zoutkamp vertrokken, om van daar de reis naar Oost-Indië te aanvaarden, het door den scheepsbouwmeester H. J. Lünborgh gebouwde Barkschip Adolf van Nassau, hetwelk ruim 400 tonnen groot is, en gevoerd wordt door den kapitein J. H. Braadt. Dit is het derde Barkschip, hetwelk door genoemden scheepsbouwmeester gebouwd en bestemd is voor de vaart op onze Oost-Indische Bezzittingen, terwijl er voor diezelfde bestemming een vierde schip in aanbouw is, hetwelk den naam Rabenhaupt zal voeren, en voor een vijfde de kiel is gelegd. De reizen van de twee eerst gebouwde barkschepen, Provincie Groningen en Prins Hendrik, hebben reeds allezins voldoende uitkomsten opgeleverd, en daardoor een aanmoedigend voorbeeld gegeven tot verdere voortzetting van dezen belangrijken tak van scheepsbouw binnen deze stad. Dat in dit gewest de aanbouw van schepen met kracht wordt voortgezet, is gebleken uit het onlangs in deze Courant geplaatst jaarlijsch Verslag van de Gedeputeerde Staten aan de Staten dezer Provincie, volgens hetwelk, in 1838, binnen dit gewest tachtig nieuwe bodems ter zeevaart zijn uitgerust, terwijl in dit voorjaar wederom vele nieuwe schepen naar zee zijn gegaan, en er op genoegzaam alle scheepstimmerwerken ten gevolge van bestellingen, nieuwe kielen gelegd zijn.

BELGIË.

Part. Corresp. BRUSSEL 14 Aug. Men vernoot nog niets stelligs van de terugreis van den heer Dujardin naar Utrecht, maar er heerscht bestendig eene groote drokte aan het ministerie van Financiën.

Wat thans het onderwerp aller gesprekken uitmaakt, is een artikel in het Journal des Débats, betreffende den invoer van Belgisch vlas en lijnwaad in Frankrijk. Men kan nit dat artikel in het half officieele Fransche dagblad ontwaren, dat aan geene veranderingen in de prohibitiere maatregelen, welke op het punt staan genomen te worden, te denken is. «Frankrijk», zegt het bedoelde dagblad, «heeft reeds zoo vele offeringen voor België gedaan, zonder dat dit daarvoor bijzonder, althans niet dan zeer middelmatig, erkentelijk voor zou geweest zijn.» Het is moeilijk de gevolgen van die maatregelen te voorzien, want nu reeds vernoot men stellig, dat de ellende te Gent allergruotst is; er bevinden zich 7 a 8,000 werklieden zonder arbeid, en men ziet hen des avonds bij scharen op de openbare wandelplaatsen hunne ellende ten schouw dragen. Gelukkig zoo lang het hierbij blijft en de hongre deze talrijke volksklasse niet tot wanhopige bedrijven aanspoort. Met den lakenhandel en de wolfabrieken schijnt het niet veel beter gesteld te zijn. Immers wordt te Verwès zeer daarover geklaagd, en bijzonderlijk, dat de orders tot aankoop of leverance uit Italië, die gewoonlijk de belangrijkste waren, dit jaar bij lange na het middelmatig getal niet bereikt hebben.

FRANKRIJK.

PARIS 13 Aug. Het berigt van het Diario di Roma, dat het Engelsch-Fransch escader de Dardanellen en het Russische den Bosphorus is doorgedrongen, terwijl een Russisch leger van 30,000 man Silistria bezet heeft, wordt alhier aangemerkt nadere bevestiging te behoeven; te meer daar de tijdingen uit Treest daarvan geene melding maken. Den 3 dezer had de Oostenrijksche kapitein Marassi aldaar het bereids van elders medegedeelde berigt medegebragt, dat een deel der Turksche vloot den Kapudan Pacha niet gevolgd is. De bedoelde kapitein heeft nog daarenboven verklaard een onderhoud te hebben gehad met den Oostenrijkschen kapitein Zencovich, die bij Trieste door eenen sloep, onder de bevelen van eenen officier van het escader van den admiraal Lalaude, was aangegaan. De kapitein Zencovich heeft uit de tegen hem gevoerde gesprekken openbaar gemaakt, dat de admiraal Lalaude verstandig was geworden, dat de Russen zich te Konstantinopel bevinden, hetgeen onwaar is. Den 24 der vorige maand kruiste het Fransche escader voor de Dardanellen en het Engelseche was dienzelfden dag in de wateren van Simos, koers zettende naar het Noorden. Overigens wret men, dat het Russische leger in het Zuiden sinds neder dan eene maand voltalig was, en zijne kwartieren in Potolie had; 20,000 man waren van den 23 tot den 27 Junij te Odessa verzameld, om desnoods te worden ingeschepen. Een deel der Russische vloot verzoond zich voor de genoemde haven; het overige was te Sebastopol, of kruiste in de Zwarte Zee.

Van den anderen kant zegt het dagblad L'Univers, van goederhand het berigt te ontvangen, dat het Ministerie eindelijk tot een besluit is gekomen, ten aanzien van de in het Oosten te volgen staatkunde. De meerderheid van den raad heeft daarbij de overwinning behaald, en instruetien in den geest van eene spoedige en krachtdadige tusschenkomst opgesteld en verzonden. De meeste omzigtigheid wordt echter omtrent den aard dezer instruetien in acht genomen.

Ook zegt men, dat de maarschalk Soult, alvorens den raad van ministers bij te wonen, die heden, onder voorzitterschap van den Koning, is gehouden, eene conferencie van ongeveer twee uren met den graaf d'Anouy heeft gehad; welke bijeenkomst in verband wordt gebragt met in omloop zijnde geruchten van een drievoudig verbond tusschen Frankrijk, Oostenrijk en Engeland, om door alle mogelijke middelen de uitbreidingen van Rusland tegen te gaan en tot eene bepaalde regeling van de vorderingen van den Onder-Koning en van den Sultan te geraken.

Naar aanleiding van de veranderingen en wijzigingen, die het bestaande tarief van de Deutsche Tolvereeniging, in de daartoe betrekkelijke op handen zijnde bijeenkomst te Berlijn, veelligt zal ondergaan, leest men in het Parijsche dagblad La Presse een niet onbelangrijk artikel over gezegde Tolvereeniging, waarin vooral de navolgende zinneden opmerkelijk zijn voorgekomen: «De Deutsche Tolvereeniging is tot staad gekomen, zonder dat wij haar

MENSCHELIJK.

DE ZANGERES.

III.

Des avonds bevond ik mij alleen in eene loge, nabij het toneel, die ik geheel had afgehuurd. Verlangende om ROSSINI en de gravin, die de rol van Ninetta in de Gazza vervullen zou, met elkander te zien wed-af, dat de eerste vioolstreek mij deed sidderen; een koud zweet bedekte alle mijne leden toen daarop EVA het toneel betrad. Zij evenaarde Mad. DE MALIBRAN in deze rol, die onder hare verhevenste scheppingen behoorde. Onschuldig behaagziek, schoon door denugd, teederlievend als dochter, hartstogtelijk als minnares, maar bovenal in hare smart bewonderenswaardig; opgewonden geestdrift des publieks, eindelijk in de armen der Sibirren be-zwijmde, die haar naar de gevangenis sleurden. Al mijne zenuwen waren, door den indruk dezer finale, nog in bewa-ging, toen de deure mijner loge plotseling geopend werd en een vreemdeling Fad gegeven iets te veranderen. «Mijnheer,» sprak hij, met eenen sterken vruchteloos getracht hebbende ergens in de zaal plaats te vinden, was ik op het punt, met meer smart dan gij u kunt voorstellen, weder heen te gaan, toen men mij zeide, dat gij in deze loge u alleen bevond. Na de vermoetenissen eener lange reis heb ik vijf uren te paard afgelegd, om deze voorstelling bij te wonen, aan welke een meer toeder belang, dan dat ge mij eene plaats aan uwe zijde zult toestaan. Een verzoek, zoo lanig voorgedragen, moogt ik niet weigeren, en ik stemde er te greeoeder in toe, daar ik dadelijk in den vreemdeling den haren VAN SOIGAU had herkend. Een nieuw drama stond nu op deze zijde van het toneel voor mij te be-ginnen; ik nam mij voor, WILHELM gede te slaan, om de gravin van mijne opmerkingen partij te kunnen doen trekken.

In strijd met het phlegmatieke karakter, hem door EVA toegeschreven, kwam hij mij voor, in groote onrust te zijn. Van lieverle trachtte hij een gesprek met mij aan te knopen, waartoe ik hem gaarne de gelegenheid gemakkelij maakte; ik schetste hem met voor het talent en de overwinningen der gravin, en deze geestdrift uit eene mond, dien hij niet van partijdigheid konde verdenken, scheen hem levendig te treffen. Weldra ging hij een oogenblik naar buiten en gat, in het Duitsch, een bevel aan eenen bediende, die in den gang stond, en wachte op diens terugkomst met zigt-laren angst. Ongeveer tien minuten daarna, kwam de bediende terug, en zeide: «Ik heb FRANZ niet kunnen vinden, heer baron; ik ben er zeker van, dat hij niet in de zaal is.»

Dit antwoord scheen WILHELM gertst te stellen. «Zoo is het goed,» sprak hij half luid bij zich zelve, «hij zal mijne aankomst en nadere bevelen hebben willen afwachten de Hemel zij er voor geloofd!»

Intusschen begon het tweede bedrijf. De bliken van WILHELM waren angstig op het toneel gevestigd, en hij briefte zigtbaar. Toen hij EVA bleek en ontwaan in haren kerker zag, en hare schoone, diep treffende klagzang zijne ooren trof, sloeg hij zich zelve voor het hoofd, en riep uit: «Rampzalige, wat zou ik gedaan hebben!» Deze alleenspraak maakte mij eenigzins ongerust; ik begreep wel niet, wat hij zeggen wilde; maar gevoelde toch, dat hij eenigerlei aanlag tegen de Gravin moest hebben beraamd.

De aandoening van den baron werd sterker, naarmate het stuk zijne ont-knoping naderde, en toen Ninetta, op het punt staande van ter strafplaats te worden geleid, in haar laatste gebed het leven vaarwel zeide, vloog WILHELM, tot den hoogsten graad van geestdrift opgewoerd, plotseling op, en boog zich ten halven lijve over de loge henen, en strekte met eenen onwillekeurigen kreet zijne armen naar de Gravin uit: de kunst had den hoogmoed verwonnen.

EVA verschrikte op dien kreet, en zag op, en zag haren minnaar, en maakte eene bijkans onmerkbaare beweging; doch in hetzelfde oogenblik klom nit verschillende hoeken der zaal een zoo krachtig gefluit, dat de muziek verdoofd, gelijk mijne ziel vercheurd werd. Ik gevoelde eene smart, te hevig om in woord-n beschrijven te kunnen worden, en had niet den moed mijne oogen naar het toneel te wenden. De Gravin sloeg weder, en werd, in zwijn gezancken, weggedragen. In de zaal ontstond nu een vreeselijk rumoer; davorende tot juichingen, welke echter de

Gravin niet meer konde hooren, volgden op de zoo onverwachte als on-verdiende teekenen van afkeuring; men vloog overende, en drong met geweld naar die kamer der zaal, uit welke het gefluit geklonken had, doch waar ieder nu de schuld op anderen wierp of zich zelve met kracht verdedigde. Zoodra ik eenigzins van mijne eerste ontstellenis bekwaam, zocht ik den baron, dien ik verdacht hield aan dit alles niet vreemd te zijn; maar hij was alreeds verdwenen. ... Ik verliet mijne loge onder pijnlijke voorgevoelens, en begaf mij naar de kleedkamer. Hier vernam ik, dat de gravin, tot zich zelve gekomen zijnde, dadelijk met haar rijtuig naar haar hôtel was vertrokken, en ijlings begaf ik mij nu daárheen. Aan het hôtel komende, vond ik alles in de uiterste verwarring; talrijke rijtuigen stonden op het voorplein, en hun aantal werd van oogenblik tot oogenblik grooter. De voorvertrekken waren allen gevuld met bekenden der gravin en een tal-looze vermengde vreemden en vreemdelingen, die allen, hoewel haar niet persoonlijk kennende, gekomen waren, om haar, met betuiging van eigen leedwezen, te bidten, dat zij zich de geleden ongehoorde belediging niet mogte aantrekken. Men vroeg elkander naar de oorzaak dezer vreemde ge-beurtenis, maakte duizenderlei gissingen, en gaf luide en geoude trouw zijne verontwaardiging te kennen. Intusschen bewaakte een bejaard en vertrouwd bediende, op wiens gelaat de dienste droefheit te lezen stond, de deur van het slaapvertrek der gravin, en bleef doof zelfs voor de dringende aankoo-ken, om hij haar te worden aangemeld; het bevel zijner meesters was nit-drukkelijk; zij wilde alleen zijn. Ziende, dat alles te vergeefs was, begon men alreeds zich gereed te maken, om te vertrekken, toen een naderen gedruisch de gesprekken afbrak, en de algemeene aandacht op de deur der zaal vestigde. Een jongling, verbleekt, hijgende en bedekt met zweet en stof, drong binnen en riep, zich eenen weg door de menigte banende, om EVA; het was dezelfde, dien ik in mijne loge had toegelaten; het was de baron; het was WILHELM. De ongelukkige had de geheele staal doorloopen, vragende naar de woning der gravin; maar, te zeer door angst gezwemp, om het antwoord bedaar te vernemen, had hij in den doolhof der kruisende straten eenen tijd lang gedwaald, tot dat hij, eindelijk, de wo-ning zijner beminde als bij toeval gevonden had. Aan de deur genaderd, werd hij door den onverbidlijken kamerdienaar, even als de anderen, tegen gehouden.

de aandacht gegeven hebben, die zij ongetwijfeld van den beginne af verdiende. Op eene stoïcijnse wijze hebben wij ons verschanst, en verschanst wij ons nog achter onze toelieven, die wij beschouwen als een schild, of een industrieel bolwerk, geschikt om ons tegen allen buitenslandschen invloed te beschermen. Tot dus verre, en dank der gemakkelijheid van de Duitsche tarieven, heeft onze handel niet te veel geleden door het ontstaan van de Pruisische-Tol-Vereniging. Maar zal dit steeds het geval zijn, vooral indien vertoeds-bepalingen de Fransche koopwaren op den Rijn mogten treffen? Daaraan is niet gedacht bij het bewaren van eene lijdelijke houding tegenover de pogingen van Pruisen en van de Duitsche Staten; pogingen, die strekken om de markt der vereniging gedurig uit te breiden, en den omloop van voortbrengselen in de geheele uitgestrekteheid van derzelve grondgebied gemakkelijk te maken. Want men behoort het wel te bedenken, dat de industriële en commerciële magt van eenen Staat vooral gelegen is in de uitgebreidheid van zijne markt; men zie in het verleden Venetië, Holland en de Hanze-steden, en in het tegenwoordige Engeland, de vereenigde Staten en de Duitsche Tol-Vereniging, welke ons op dit oogenblik bezig houdt, en men zal zich kunnen overtuigen, dat alle combinaties zich opgelost hebben en zich oplossen in eene uitbreiding der markt; dit is de beste vlugt, die men aan de nijverheid kan geven. Doch wat hebben wij sinds tien jaren gedaan, om tot deze uitkomst te geraken? Niets. Onze Tol-wetgeving is veel minder vrijgevig dan vóór 1789, en het schijnt sinds eenige maanden, dat wij ons ter taak stellen, om ons niet een commercieel oopgong van de andere volken af te zonderen. Ieder beweegt zich rondom ons en wij blijven onbewegelijk. Desniettemin van al de commerciële daadzaken der laatste tien jaren, is die van de Duitsche Tol-Vereniging zonder tegenspraak de meest gewichtige, en zij schijnt ons, zoo uit een geschiedkundig oogpunt als ten aanzien van haren tegenwoordigen invloed, eene bijzondere aandacht te verdienen.

« Het Weener-Congres had de kiem van de Tol-Vereniging in de Bonds-actie zelve gelegd, en het 19 artikel van deze actie voorziet het geval van Duitschlands commerciële en industriële eenheid. Vijftien jaren zijn noodig geweest tot vereenzelving van dit ontwerp; en het is eerst in 1830, dat het Verbond eenige vastheid en de vormen van eene ernstige vereniging heeft verkregen. Tot zoo lang droeg zijne commerciële verbrokkeling het karakter van zijne staatkundige verdeling; alles was door afsnoeringen en tollinien door-snoeden; fiscale maatregelen, even onderscheiden als talrijk, belemmerden alles, verlamden de meest eenvoudige transactien en maakten van Duitschland eene soort van industrieel schaaftok, waarop elk viertak, als ware het, op eene waterdijte wijze was afgesloten. Bij een dergelijk stelsel bleven de kapitalen renteloos, de ruil werd alleen ten koste van de grootste opofferingen bewerkstelligd, en de doorvoer van koopwaren ondervond eendoozel moeijelijkheid. Een dusdanige staat van zaken was minder gevoelig geweest gedurende de lange oorlogen van het Keizerrijk; maar zoodra de vrede eene betere rigting en meerder gewigt aan den arbeid gegeven had, en de behoefte naar nitwegen zich had doen gevoelen, begrepen de particulieren en de gouvernementen, dat de hindernissen moesten verdwijnen, zoo men met de industriële ontwikkeling der volken eenen gelijken tred wilde houden. Eerst hield de drukpers zich met de quistie bezig, en daarna vormde men commerciële congressen te Weenen, Stuttgart en Berlijn. Het vraagstuk was moeijelijk om op te lossen, en eerst in 1823 werden door Beieren en Wurtemberg de grondslagen gelegd van betreen men thans het Pruisische Verbond noemt. Na eene menigte van verschillen en aarzelingen, stelden Hessen, Pruisen, Beieren, Wurtemberg en het Koninkrijk Saksen in 1830 de voorname kern der Vereeniging daar. Later werd door de toetreding van de enclaves van Thüringen, Keurhessen, Nassau en de vrije stad Frankfort het Verbond volmaakt, en alles verdeeld in tien tol-kreitzten, door dezelfde reglementen bestuurd. Zie hier eene opgave der kreitzten, met hare bevolking en hare oppervlakte.

Pruissen	13,690,653	inw.	5,157	Duits. vierk. mijlen.
Beieren	4,251,118	«	1,477	«
Saksen	1,595,688	«	322	«
Wurtemberg	1,631,779	«	385	«
Roden	1,232,185	«	280	«
Keur-Wesren	640,674	«	182	«
Groot-Hertogd. Hessen	769,691	«	179	«
Thüringen	902,478	«	233	«
Nassau	373,701	«	83	«
Frankfort	68,000	«	1	«

24,153,967 inw. 8,302 Duits. vierk. mijlen.

« De uitwendige grenzen der Vereeniging, namelijk, de grenzen door een corps van tolbraambten bewaakt, bieden eene uitgestrektheid aan van 1,064 Pruisische mijlen (de mijl staat gelijk met 7,538 meters). De landen, die op deze grenzen uitkomen, zijn Luxemburg, België, de Nederlanden, Mecklenburg, Polen, Rusland, Krakau, Hanover, Brunswijk, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. De Vereeniging heeft meer dan 130 mijlen aan de kusten der Oostzee in bezit.

« Men gevoelt dadelijk, dat de ineenameling van alle deze Staten bijzonder gunstig is geweest voor de administratieve tol-dienst. Zes der genoemde kreitzten raken de algemeene grenzen, de andere bevinden zich in het binnenland en nemen dien ten gevolge geen deel aan de tollendienst. De boven opgegeven verdeling is aangenomen geworden, om geene verwickelingen in het geheel van het stelsel te brengen. Men vindt daaronder niet de kleinere Duitsche staten, dewijl zij in de Vereeniging zijn getreden onder de bescherming van een der landen, die op de tabel voorkomen. Om eene maatregel guldig te maken, moeten de tien voornaamste Staten of liever de tien eenheden daartoe de goedkeuring verlenen; de weigering van een der tien bedoelde gouvernementen zoude alles verlammen. De vereeniging is voor alle Staten verbindend tot in 1842; te beginnen van dat tijdstip af is de termijn op twaalf jaren bepaald. De landen, die het tweede tijdvak niet mochten willen ingaan, moeten dit in 1840 te kennen geven. De commerciële overeenkomst, die zich op dit oogenblik aan geen kant van den Rijn voorbereidt, zal ongetwijfeld ook over dit laatste punt heraadslagen.

« Wat de tol-administratie aangaat, zij is bijzonder eenvoudig. Ieder der verbonden landen ontvangt eene bepaalde som vóór het bewaken zijner grens, welke som op de opbrengsten van den tol wordt gegeven, en de ontvangsten worden vervolgens verdeeld, naar verhouding van de Staten

van het Verbond. De verdere verdeling geschiedt naar algemeene rekeningen, aan het centrale bureau van controle opgemaakt, en op het einde van elke dienst sluiten de Staten onderling hunne rekeningen, waartoe jaarlijksche bijeenkomsten worden gehouden, waarin men ook de in het stelsel te brengen verbeteringen in overweging neemt.

« Na deze vlugtige uiteenzetting van de zamenstelling der Duitsche Tol-Vereniging, zullen wij in een volgend artikel onderzoeken, welke haar invloed is geweest, en welke de toekomst zal zijn van dat veelomvattende Verbond, dat zich zoo gelukkig in het belang van al de vereenigde Staten ontwikkelt, en tevens het eerste voorbeeld aanbiedt van eene zoo krachtig georganiseerde industriële maatschappij.»

SPANJE.

MADRID 6 Aug. De algemeene stemming is nog niet afgelopen. De uitslag zal eerst bekend worden, na den afloop van die van het collegie van Torrelagona. Intusschen lijkt het geen twijfel, of de Exaltados zullen de bovenhand behouden. De gematigden hebben in sommige collegien, bijzonder te Huelva, eenige voordeelen behaald; vooral merkt men het als belangrijk op, dat de heer Istaritz aldaar is benoemd.

— Men geloofst, dat indien de heer Calatrava geen deel aan de ministeriële combinatie neemt, de exaltados hem alsdan tot het presidentschap van de Kamer der Afgevaardigden zullen benoemen. Zij willen den aartsbisschop van Toledo tot president, en den heer Capaz tot vice-president van den Senaat verkiezen. De generaal Espartero wordt te Vittoria verwacht; de reden van zijne komst aldaar is onbekend: men schrijft zulks echter toe aan de onderhandelingen, welke op die plaats, tusschen lord John Hay en Marotto, hebben plaats gehad.

— Een Spaansch kruisest heeft een Fransch koopvaardij-schip, de Jonge Maria, in de wateren van Bermeo bemagtigd.

DUIJSCHLAND.

WEENEN 7 Aug. De graaf Biquetmont, Oostenrijksch gezant aan het Russische hof, met verlof van St. Petersburg alhier aangekomen, zal eenigen tijd alhier vertoeven en zich daarna wederom op zijn post begeven. Het wisselen van koeriers is alhier zeer drok, bijzonder met Berlijn en St. Petersburg. Sedert de terugkomst van den gezant, graaf Maltzan, is reeds een koerier naar Berlijn gezonden, en een uit die hoofdstad alhier aangekomen.

— Uit Malta schrijft men van den 26 der vorige maand, dat ook aldaar het regtstreeksche bericht is ontvangen van de aankomst der Ottomaansche vloot te Alexandrië. De Kapudan-Pacha is met de meeste erbewijzen aldaar ontvangen, doch verkeert thans bijkans in den toestand van eeneen kriegsgevangene, want zonder toestemming mag hij het paleis van den Onder-Koning niet verlaten.

Mehemed-Ali heeft den Kapudan-Pacha de stelligste verzekeringen gegeven omtrent de verrijdering uit het bestuur van Chosrew en Halli-Pacha, doch daar deze staatsdienaars der Porte bereids de tusschenkomst van Rusland aangevraagd hebben, zoo verwacht men eerlang een Russisch leger te Konstantinopel en een Russisch escader in den Bosphorus.

De rol, die Engeland en Frankrijk daarbij zullen vervullen, schijnt onverklaarbaar. De admiraals Stopford en Lalande zijn vroegtijdig genoeg van den afval van den Kapudan-Pacha verwittigd geweest, en hebben dit evenwel niet belet, hoewel zij daartoe voldoende in staat waren.

— Over Triest zijn gisteren en heden nieuwe berichten omtrent het Oosten ontvangen, die van hoog gewigt beschouwd worden, en eene vrij langdurige bijeenkomst bij den Keizer ten gevolge hebben gehad, waarna de vorst von Metternich zich bij den Britschen gezant alhier heeft verwoegd, met welken diplomaat hij eene geruime tijd in conferencie is gebleven. Men zegt ook; dat tusschen heden en morgen verscheiden koeriers naar Londen en Parijs zullen worden gezonden.

Part. Corresp. FRANKFORT 10 Aug. Dezer dagen beweerde men, dat Rusland, voor zoo verre de zaken van het Oosten betref, nog geene krijgstroepen had gemaakt, en een rustige toeschouwer bleef van de gebeurtenissen te Konstantinopel. Het is ongetwijfeld, dat zulke geruchten het geval is. Rusland heeft niet veel troepen verzameld, en het is niet te denken, dat de vrede niet zal verbroken worden; maar het is niet te ontkennen, dat er zich nieuwe verwickelingen zullen opdoen. Mehemed-Ali begeert, zoo als officieel bekend is, niet alleen de eropvolging zijner familie in het gebied van al de landen, die hij in bezit heeft, maar ook, dat Chosrew-Pacha en de Sersakier uit het hoofdbestuur der zaken in Konstantinopel verwijderd worden.

Rusland zal gewis den laatsten eisch tegenwerken, daar beiden, Chosrew-Pacha en de Sersakier, zeer gehacht zijn aan het belang van dat Rijk, en ook reeds eventueel de hulp van het Kabinet van St. Petersburg hebben ingeroepen. Of Rusland onvoorwaardelijk daaraan zal voldoen, zal weldra blijkten. Zoo veel schijnt zeker, dat de zending van graaf Orloff naar Konstantinopel ten doel heeft gehad, de Porte voor elk geval van de ondersteuning van Rusland te verzekeren. Rusland zal dus bij de beslechting der Oostersche kwestie weder eene hoofdrol vervullen, doch ook de overige mogendheden zullen hare stelling weten te bewaren.

De Belgische gezant Lebeau wordt dagelijks alhier verwacht, en zij voorloopig zijn verblijf in een logement namen.

De ridder Spontini is op zijne terugreis van Parijs naar Berlijn. Ook de met roem bekende schilder, professor Hubner, is, naar Dusseldorf reizende, alhier gearriveerd. Ole Bull wordt binnen kort uit Berlijn alhier verwacht. Beriot en Thalberg, die te zamen reizen, hebben, naar men zegt, het voornemen doen blijkten, alhier een concert te komen geven. De eerstkomende dagen zullen dus voor ons rijk zijn aan muzikaal genot. Reeds worden de kramen voor de herfstnis opgeslagen; er zal wel geen gebrek aan waren zijn, zoo er maar koopers komen.

TURKIJE.

ALEXANDRIË 17 Julij. Heden zijn de officieren der Turksche vloot, ten getale van 70 tot 80, aan den Onderkoning voorgesteld, bij welke gelegen-

heid zij met eene aanspraak werden begroet, waarin Mehemed-Ali breed op gaf van oprechte gevoelens van vriendschap en gehechtheid jegens den jongden Sultan. Onder anderen zeide hij, dat, zoo de Sultan eenmaal van zijne verderfelijke raadslieden zal bevrijd zijn, hij niets vuriger wenschte dan denzelven groot en magtig te zien.

De Turksche vloot telt aan troepen en matrozen 21,000 man. Uit de verklaring van de consuls der vreemde Mogendheden aan Mehemed Ali, ten aanzien van de Turksche vloot, zoude het ook, volgens de *Algemeine Zeitung*, moeten blijkten, dat de Egyptische Onder-Koning daar dreigde wordt, aan zijne vloot hetzelfde lot als vroeger te Navarino te zien te beurt vallen, waarop de Pacha zoude geantwoord hebben, dat de Mogendheden geen recht hebben, zich met zijne binnenlandse aangelegenheden in te laten, zoodat hij zich tot het uiterste verdedigen zoude, ingeval van eenen aanval, al mogt hij daarbij ook de nederlaag erlangen.

STADSNIIEWS.

De vacature onder het vrouwelijk personeel van het ballet aan den stad-schouwburg, door het vertrek van Mlle. Bertin ontstaan, is, naar wij vernemen, voor het aanstaande speelsaizoen, door een getroffen contract met Mlle. Hélène Montassu, zeer gelukkig vervuld. Deze bekwaame en smaakvolle danseuse is het vorige seizoen te Brussel werkzaam geweest, en heeft aldaar zoodanig voldaan, dat haar vertrek door velen betreurd wordt. Men heeft reden, om te verwachten, dat heeren commissarissen niet minder gelukkig in het engageren van eenen eersten danser zijn geslaagd.

(Oproepingen.)

S. van den Berg, J. A. Dauphin, J. Moes, A. Albers, C. Brinkman, A. M. Pasch, W. van Leeuwen, J. A. Hartje, A. C. Marijn en W. de Ruyter, van het bat. vrijw. Artilleristen, J. Wouters, van de afd. mobiele Zeezuwsche Schutterij, R. S. Hamburger, van de 2de afd. mobiele Noord-Brab. Schutterij, J. Stahl, van de comp. Werklieden te Velde, A. Kruijt, L. Knibeler, W. O. Gortzen, J. Hagtlen, G. M. Beelman, A. J. Zeeman en J. H. Wint, van het 1ste bat. 1ste afd. mobiele Zuid-Holl. Schutterij, alle aan het Commissariaat voor de Militaire Zaken.

178ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Eerste Klasse, Woensdag 14 Augustus. 5de Lijst: N°. 99, 22983, 11376, ieder een prijs van f 1,000; N°. 16312 een dito van f 1,500. 6de Lijst: N°. 21817 een prijs van f 20,000; N°. 11338 een dito van f 1,000; N°. 22035 een premie van f 2,500.

GETROUWD. 14 Ang. F. Lindeman G. H. en W. Krim. BEVALLEN. 13 Aug. M. P. de Jongh, geb. Surie, Z. — 14 Ang. H. Monk, geb. Frank, D. — Te Jutphaas, 13 Ang. F. C. Cramer, geb. van der Wolk, D.

Bij het ter perse leggen dezer ontvangen wij de Engelsche dagbladen en brieven, waaraan wij voorloopig het navolgende ontleenen.

Part. Corresp. LONDEN 13 Aug. De groote daling, dezer dagen in de exchequer-bills (schatkist-biljetten), welke slechts 2½ pCt. interest, bij den dag berekend, geven, gekomen, zoodat dezelve verleden zaterdag slechts voor een shilling premie verkocht werden, en welke daling deed voorzien, dat dezelve weldra onder pari zouden komen en aan een disconto onderworpen worden, heeft waarschijnlijk den kanselier van de schatkist tot het onverwacht besluit gebracht, om, onder nadere goedkeuring van het Parlement, een gedeelte derzelve, ten bedrage van vier miljoen £, in gevestigde schuld, en wel in 3 pCt. consols, te converteren. Er is gisteren op de beurs van wege het gouvernement aangekondigd, dat zij, die genegen zijn hunne exchequer-bills in Consols te veranderen, vóór of op Vrijdag den 16 dezer schriftelijk de voorwaarden, waarop en de hoeveelheid, waarvoor zij de conversie verlangen, zullen moeten opgeven. De betaaling zal moeten geschieden in vijf gelijke termijnen, elk van 20 pCt., op den 16 Augustus, 27 September, 8 November, 20 December en 31 Januarij of vroeger. De interesten der Consols zullen beginnen te rekenen van den 5 Julij h., zoodat zij, die vóór den 2 Januarij alles afbetaald zullen hebben, 5 pCt. interest zullen hebben op een half jaar dividend, doch die die niet gedaan hebben met den 5 Julij 1840. Deze maatregel van de schatkist, welke op den 5 Julij 1840, in werking is getreden, men zich over de kortheid des tijds, welke voor het indienen der inschrijvingen is gegeven, waardoor men in afgelegen gedeelten des rijks verhuurd wordt, in het voorstel deel te nemen. Onder anderen, zegt men, zal het voor de Schotsche bankiers, wier medewerking in financiële plannen steeds van zoo veel belang is, onmogelijk zijn, om Vrijdag morgen vóór 10 ure hunne inschrijvingen hier in te leveren, en tevens op denzelfden dag reeds, indien hun aanbod aangenomen wordt, een vijfde gedeelte van de aangeboden som in Exchequer-bills te storten. Er is veel in den maatregel, dat aanleiding geeft om te denken, dat het aan het gouvernement even min ernst is, als het der bank van Engeland geweest is, toen zij onlangs haar *Dead-Weight* openlijk ten verkoop aanbood. Intusschen zijn op deze aankondiging gisteren de consols op de beurs achteruitgegaan, en de Exchequer-bills van 1 tot 10 s. pr. gezeten, doch later tot 7 s. pr. teruggegaan.

Wij meenen in staat te zijn te kunnen melden, dat het waar is, wat in onderscheidene dagbladen gezegd is, dat Z. M. de Keizer van Rusland weigert eenen gezant naar België te zenden of van daar te ontvangen, zoolang België zal voortgaan bijzondere bescherming aan Poolse uitgewekenen te verleenen.

Het Engelsche gouvernement heeft verleden week belangrijke dépêches van lord John May, betreffende diens onderhandelingen met generaal Marotto te Puerto Nuevo, ontvangen, welke met eene expresse stoomboot overgebronden zijn, en waarop dadelijk verleden Vrijdag antwoord teruggezonden is; men leeft in de hoop, dat deze onderhandelingen tot eene schikking tusschen de strijdende partijen aanleiding zullen geven.

LONDEN 23 Aug. De hertog van Saksen-Weimar heeft Zaterdag afscheid van de Koningin genomen. Op dienselfden dag heeft ook de heer Dedel, Nederlandsch ambassadeur alhier, zijne eerste audientie, sedert zijne terugkomst, bij H. M. gehad. Z. Exc., bij zijne aankomst alhier aan Mirvat's

« Herkent ge mij niet meer, GIANNI? » riep WILHELM uit. « Vergeef mij, heer baron, » was het antwoord; « maar de Signora heeft niemand, ook u niet, uitgezondert; zij wil volstrekt alleen zijn.»

« Heeft zij, te huis gekomen, volstrekt niemand bij zich ontvangen. » « Si, Signor, » hernam GIANNI, op denzelfden somberen toon, « zij heeft eenigen tijd met haren biechtvader gesproken.»

« O mijn God! » ziede WILHELM verschrilt, terwijl eene ijskoude huivering mij aangreep.

Zoodra hij verder te vragen, drong WILHELM den bediende op zijde, en wierp hem de reukverlichting op de deur, die voor den magtigen schok bezweek. De GIANNI bleef kon terughouden, stortte hij reeds het vertrek binnen, en op eene kreet van afsnijpen, die hem ontgiste, drong de verzamelde menigte hem achterna.

Daar lag de gravin, nog altijd in haar costume van *Novella*, doch met de bleekheid en koude des doods, op haar ledekant uitgestrekt. Dat zij haar einde nabij was, gevoelde ieder, die slechts eeneen vlugtigen blik op haar zoo beminnelijk en schoon, doch nu ontdaan gekoelt geworpen had, en hoe zij in dezen hopeloozen staat was gekomen, kon geen geheim zijn voor hem, die de werking der vergiften eenigermate kende, en de veelkleurige vlekken opmerkte, die nu haar wesen ontferden.

Buiten zich zelve van smart, wierp WILHELM zich voor het ledekant op de knieën neder, en drukte de handen van EVA, die reeds het marmer in stijfheid en koude niets toegaven, en riep te vergeefs haren naam uit. Geen enkele straal van hoop bleef voor den ongelukkige meer over. Eensklaps woedende tegen zich zelve en in dolle wanhoop rees hij op, en wendde zich tot ons, die dit droevige toneel aanstaarden, en kermde bij herhaling: « Ik heb haar ge!od! Ik ben haar moordenaar! Zij is mijn slagtoffer; zij, die ik liever had dan mijn eigen leven; het edele wezen, dat ik onwaardig was, en dat niet ophield mij te beminnen!»

In dat oogenblik naderde GIANNI den baron, en zeide hem met eene granschap, die door zijnen eerbied moeijelijk bedwongen werd, dat FRANZ, na te vergeefs hem in geheel de stad gezocht te hebben, aan het hotel was gekomen, en daar, aan de deur der voorzaal, hem wachtte. Terstond vloog WILHELM naar buiten, doch keerde weldra terug, eenen man met zich naar binnen slepende, die bevend en onwillig volgde. In de ka-

mer gemaaten, plaatste hij dien man voor het ledekant, en riep hem toe, op het doodelijke tafereel wijzende: « Gij kwaamt om te welven, of gij goed uwe taak volbragt hebt? — Welna, rampzalige! zie daar uw werk! zie daar wat wij gedaan hebben! — Welna, dooch heen, ziedaar wat alleen ik heb gedaan; want ik alleen was de ontwerper; gij waart enkel een werktuig in mijne hand! — De wroeging, en wanhoop zijn enkel voor mij.» Dit zeggende verliet de baron het vertrek, en ik zag hem vervolgens niet weder.

De zamenhang van dit ontzettend geval, waarna voor mij geen randsel meer; doch de overige aanwezigen wisten het zich niet te verklaren. Men verdroeg ofkander rondom FRANZ, die als verplet stond onder den toorn zijns meesters, en onder het berouw over zijne onwillkeurige misdad. Ieder bestemde hem met vragen, en hetgeen men uit zijne antwoorden konde opmaken, kwam hier op neder. De baron was zeer in gramschap ontstoken; toen hij van de gravin het besluit vernam, hetwelk haar, die zijne naam zoude dragen, in de openbare mening, zoo laag hi, zoude ontzetten. In dat besluit niets anders ziende dan eene voorbijaande, maar nu te sterke dwaasheid, om door zijne brieven of redenen verwoed te worden, had hij besloten haar met krachtiger middelen te bestraffen. Zelf, door zijne betrekking, te Dresden opgehouden, en toch zijnde beletten, dat de gravin, hare verkeerdeloopenbaan volgende, langer gevaar zoude loopen, haren en zijnen naam met eene mischien onuitwischbare vlek te bezondelen, had hij FRANZ ten spoedigste naar *Napels* doen vertrekken, om daar de maatregelen te treffen, die bestemd waren, om der edele zagnome eene ondervinding te verschaffen, pijnlijk genoeg, om haar van het vrochtuuklijk beriep, dat zij gekozen had, voor altijd afkerig te maken. Naar het beraamde plan, zou de baron eenige dagen later aankomen; zijne liefde en invloed, meende hij, zouden dan vernogend genoeg zijn, om de wonde, die hij geslagen had, weder te doen heelen. Toen echter FRANZ alreeds vertrokken was, had de baron over de mogelijke gevolgen van zijnen stap nagedacht, en te recht, naar te laat begrepen, dat, bij EVA's hooghartige inborst, blakende zucht naar roem en ten hoogste teeder gevoel van eer, eene zoodanige tentoonstelling zeer gemakkelijk haar leven zou kunnen bedreigen. Bovendien was ook met zijn eigen gevoel het denkbeeld niet overeen te brengen, dat de toekomstige baronesse VAN SOLGAU, ten overstaan van zoo vele aanschouwers, eene openlijke vernedering zoude ondergaan, en door alle deze denk-

beelden gefolterd, volgde hij, zonder het verlof daartoe af te wachten, vier en twintig uren later zijnen bediende naar *Napels*.

Met ongelooftelijken spoed reizende, deed hij al het mogelijke om FRANZ te achter halen; maar deze aan zijnen last getrouw, reisde niet minder spoedig, en bleef daardoor hem gestadig vooruit. Eindelijk te *Aversa* komende, vernam WILHELM, dat de gravin nog dienselfden avond voor de derde maal zoude optreden; nu liet hij zijn rijtuig achter, en vloog in vollen ren den afstand door, die hem nog van *Napels* afscheidde.

Te *Napels* had hij zijnen bediende in het logement, alwaar hij dacht hem te zullen vinden, vruchteloos gezocht, en daarop, met groote ongerustheid zich regtstreeks naar den schouwburg begeven; alwaar de ontmoeting tusschen hem en mij plaats vond. Evenzeer had FRANZ, die van de aankomst zijns meesters toevallig kennis kreeg, ook vruchteloos getracht hem op te sporen. Begrijpende, dat een ontwerp als dit nog zeer licht weder opgegeven zou kunnen worden, had hij zelfs besloten de uitvoering daarvan niet dan op een nader bevel van den baron te doen geschieden, en ook de handlangers, die in zijne soldij stonden, gelast om niet eer te slaan, dan wanneer hij hun daartoe den wenk zoude geven. Alles van zijnen kant was derhalve berekend, tegen overrijning en misverstand. Maar in den Schouwburg zag hij zijnen heer. Toen dewe opeens en ten halve lijve zich over de balustrade der loge heuen boog, en de armen uitstrekte, toen heb schouwde hij dit als zoo vele teekenen, opzettelijk aan hem gegeven, om hem gefolter te doen aanvangen. Nu geloovende te moeten gehoorzamen, had, op zijne beurt, hij de afgesproken teekens aan zijne ongelovichte medehelpers gegeven; en het toneel, hetwelk ik beschreven heb, had daarop plaats gehad.

Zoo werd de baron, hoezeer te ontschuldigd, om de omstandigheden, die het ongeluk bevorderden, nogtans door zijn onberaden en gewaagden maatregel, werkelijk de moordenaar zijner bediende, en deze edele, door de natuur zoo rijt begaafte vrouw, die bestemd scheen, om haar uitstekend talent door alle vormen en groten der aarde te worden aangeheden; een slagtoffer van het misverstand eens eenvoudigen knechts.

Den volgenden dag verscheen de Russel-aankondiging van Sen Cotta, maar omgeven met eene zwarte wolven, binnen welke men las: « Sligting uit boofde van het trouwige achteren de baronesse EVA VAN SOLGAU.»

